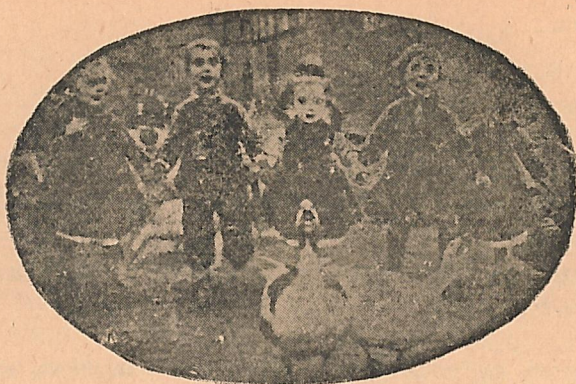

На пързалката.

(Зимна картинка).

Измина се есенята. Слънцето започна слабо да грѣе. По горитѣ и полетата не се зеленѣе трѣвица, нито пъкъ се чуватъ птичи пѣсни, а оголѣлитѣ дървеса ни навѣватъ скърбъ въ сърдцето. Тъмни облаци помрачаватъ небосвода. Подухва сѣверенъ вѣтрецъ. Пъплятъ мъгли по земята. Захваща снѣгъ да вали,

Още рѣката не се добрѣ подледила, а ето и малкитѣ нетърпеливи играчи съ шейни въ рждѣ весело припкатъ къмъ пързалкитѣ. И малкитѣ внучета на баба Стойна неискаха да останатъ по-назадъ.

— Бабо, днесъ е празникъ, нѣма да учимъ, ще отидемъ съ Донча на рѣката да поиграемъ, каза Стойчо.

— Стой, баба, да не си помислѣлъ това! — Опасно е, рѣката не се още добрѣ подледила, каза баба Стойна.

— Не, не! Ще отидемъ, бабо, я гледай колко момчета заминаватъ — казаха дѣцата, Взеха шейнитѣ и припнаха къмъ рѣката. Ето ги на пързалката до близката рѣка. Прѣвъ пусна шейната си Стойчо. Още не стигналъ до срѣдъ рѣката, леда се пропулна и Стойчо потъна до гърди.

Уплаши се Стойчо, маха съ рждѣ и вика: „Олеле мамо, майчице отидохъ, поможнете!“

Тамъ наблизо се разхождаха двѣ момчета. Щомъ съгледаха затъналиятъ Стойчо, бързо се притекоха на помощъ. Едното момче разпаса поясчето си подаде му едина край, а двѣтѣ го извадиха на края и отведоха въ дома му. Майка му се уплаши, като видѣ, че е съ измокрени и подледени дрехи. Тя отъ сърдце благодари на избавителитѣ. Веднага повика лѣкаръ, който опрѣдѣли лѣкарство и даде наставления за лѣкуването му.

Слѣдъ двѣ седмици, подъ грижитѣ на добрата си майка, прѣмръзналиятъ Стойчо напълно оздравѣ и започна да посѣщава училището.

Така бѣше спасенъ непослушниятъ Стойчо. Оттогава той немисли вече за пързалкитѣ, нито пъкъ отиваше нѣкъдѣ безъ разрѣшение на родителитѣ си.

Ст. Пончевъ.